

Lidia Fiejdasz-Buczek

NOWY REGULAMIN KONSULTY MEDYCZNEJ Z 23 WRZEŚNIA 2016 ROKU

Konsulta Medyczna jest organem kolegialnym Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych ustanowionym w celu badania uzdrowień przedstawianych jako cudowne w procesach beatyfikacyjnych sług Bożych i kanonizacyjnych błogosławionych. Celem artykułu jest ukazanie zmian, które w funkcjonowaniu Konsulty Medycznej wprowadził regulamin z 23 września 2016 r.¹ Dnia 24 sierpnia 2016 r. Sekretarz Stanu Pietro Parolin, z mandatu papieża Franciszka zatwierdził regulamin z mocą obowiązującą od chwili jego podpisania zgodnie z art. 1 § 2 Regulaminu Generalnego Kurii Rzymskiej². Tym samym zostały uchylone wszystkie poprzednie przepisy prawne (w tym regulamin konsulty z 1976 r.³). Regulamin następnie zo-

DR LIDIA FIEJDASZ-BUCZEK – adiunkt, Katedra Prawa Kanonizacyjnego i Sakramentów Świętych, Instytut Prawa Kanonicznego, Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II; adres do korespondencji: al. Raławickie 14, 20-950 Lublin; e-mail: lfiejda@kul.lublin.pl

¹ Regulamin został ogłoszony 23 września 2016 r. w biuletynie Stolicy Apostolskiej („Bollettino” nr B0666), a następnie opublikowany w „Acta Apostolicae Sedis”, zob. Congregatio de Causis Sanctorum, *Regulae Consultationis ad medicos Congregationis de causis Sanctorum* (24.08.2016), AAS 108 (2016), s. 1004-1009; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, *Postępowanie kanonizacyjne w diecezji lub eparchii*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, s. 321-28.

² Secretaria Status, *Regolamento Generale della Curia Romana* (30.04.1999), AAS 91 (1999), s. 629-99.

³ *Regolamento per il Collegio dei Medici periti istituito presso la S. Congregazione per le Cause dei Santi* (8.05.1976), w: *Congregazione delle Cause dei Santi. Sussidi per lo studio delle Cause dei Santi*, vol. 9: *Leggi della Chiesa su beatificazione e canonizzazione dall'anno 993 all'anno 2000. Collezione*, ed. L. Porsi, Nova Res, Roma 2006, s. 428-31.

stał podpisany przez prefekta Kongregacji – kard. Angelo Amato i sekretarza – abp. Marcello Bartolucciego.

Pierwszym powodem ogłoszenia nowego regulaminu było promulgowanie przed 33 laty nowego prawa kanonizacyjnego. Papież Jan Paweł II wyłączył wówczas z Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r.⁴ sprawy beatyfikacji i kanonizacji Sług Bożych (kan. 1403) oraz promulgował ustawodawstwo szczególne⁵. Kongregacja, mając na uwadze wspomnianą reformę oraz „zgromadzony dorobek najnowszej jurysprudencji Kongregacji”, uznała za konieczne znowelizowanie Regulaminu Konsulty Medycznej. Myśl o potrzebie uporządkowania niektórych spraw w związku z najnowszą jurysprudencją Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych po promulgacji nowego prawa w 1983 r. pojawiła się już w przesłaniu Benedykta XVI (2005-2013) do Zebrania Plenarnego Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych z 24 kwietnia 2006 r.⁶, zaś prace nad redakcją nowego regulaminu rozpoczęto we wrześniu 2015 r. Sekretarz Kongregacji abp Bartolucci wyjaśnił, że regulamin „Oprócz korekty językowej i proceduralnej» wprowadza « pewne nowości»⁷. Te, po syntetycznym przeanalizowaniu podstawy prawnej funkcjonowania konsulty po 1983 r., zostaną przybliżone w drugiej części artykułu.

⁴ *Codex Iuris Canonici auctoritate Ioannis Pauli PP. II promulgatus* (25.01.1983), AAS 75 (1983), pars II, s. 1-317; tekst polski w: *Kodeks Prawa Kanonicznego*, przekład polski zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu, Pallottinum, Poznań 1984 [dalej cyt.: KPK/83].

⁵ Ioannis Paulus II, *Constitutio apostolica Divinus perfectionis Magister. Modus procedenti in Causarum canonizationis instructione recognoscitur et Sacrae Congregationis pro Causis Sanctorum nova datur ordinatio* (25.01.1983), AAS 75 (1983), s. 349-55 [dalej cyt.: DPM]; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, *Postępowanie kanonizacyjne*, s. 249-58; *Sacra Congregatio pro Causis Sanctorum, Normae servandae in inquisitionibus ab Episcopis faciendis in Causis Sanctorum* (7.02.1983), AAS 75 (1983), s. 396-403; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, *Postępowanie kanonizacyjne*, s. 259-69.

⁶ Benedictus PP. XVI, *Ad Sessionem Plenariam Congregationis de Causis Sanctorum. Al Venerato Fratello il Signor Cardinale José Saraiva Martins Prefetto della Congregazione delle Cause dei Santi* (24.04.2006), AAS 98 (2006), s. 397-401; tekst polski w: „L'Osservatore Romano” (wydanie polskie) 27 (2006), nr 9-10 (286), s. 6-9.

⁷ I. Scaramuzzi, *Procedure più rigorose per l'esame medico dei miracoli*, <http://www.lastampa.it/2016/09/23/vaticaninsider/ita/vaticano/procedure-pi-rigorose-per-lesame-medico-dei-miracoli-t4p6licgXZd2OoaotewlDJ/pagina.html> [dostęp: 1.09.2017].

1. KONSULTA BIEGŁYCH LEKARZY PO REFORMIE PRAWA KANONIZACYJNEGO Z 1983 ROKU

Chociaż od promulgacji przez Jana Pawła II nowego prawa kanonizacyjnego [Misztal 2000, 35-56], które zniosło „jakiegokolwiek prawa w tej dziedzinie” (DPM, *Wstęp*) do wydania nowego regulaminu konsulty minęło aż 33 lata, nie oznacza, że w tym czasie pozostawała ona bez podstawy prawnej. Ustawodawca w KPK/83 w odniesieniu do spraw kanonizacyjnych w kan. 1403 odsyła do ustawodawstwa szczególnego, a kanony Kodeksu poleca stosować „ilekroć w tejże ustawie odsyła się do prawa powszechnego albo chodzi o normy, które z samej natury rzeczy dotyczą tychże spraw”. Ustawodawstwo szczególne, tj. konstytucja apostolska *Divinus perfectionis Magister* postanawia, że: 1) specjalnie wyznaczony relator do opracowania pozycji o cudzie uczestniczy w Zebraniu Lekarzy (nr 8); 2) „Do badania uzdrowień przedstawionych do aprobaty jako cudowne istniejące w Kongregacji zespół biegłych w naukach medycznych” (nr 12); 3) „Fakty przyjmowane za cuda (...), przedstawia się zespołowi biegłych, jeśli chodzi o uzdrowienia – zespołowi lekarzy (nr 14, 1°). Szczegółowe normy z 7 lutego 1983 r. wydane do konstytucji apostolskiej nie zawierają postanowień dotyczących analizowanego organu Kongregacji.

Oprócz ustawodawstwa szczególnego, Kongregacja opublikowała dwa regulaminy. W pierwszym wydanym w 1983 r.⁸ *ad experimentum* na 3 lata, faktycznie obowiązującym do 2000 r., w art. 10 § 2 znajduje się informacja, że przy Kongregacji ustanowione jest Kolegium lekarzy (*Collegio di medici*) do badania uzdrowień przedstawianych jako cuda; że Konsultę Medyczną (*Consulta Medica*) zwołuje podsekretarz Kongregacji oraz że w szczególnych przypadkach Kongregacja korzysta z innych biegłych w razie konieczności (art. 10 § 2). W art. 26 § 1 określono liczbę cudów wymaganych do beatyfikacji i kanonizacji, przypomniano, że proces o cudzie prowadzi się w sposób analogiczny jak o heroicznosci cnót, oraz że do przygotowania pozycji o cudzie wyznaczany jest specjalny relator (art. 5 § 6 i 26 § 2, pkt 2). Pozycja była badana przez 5 biegłych (lekarzy, jeśli chodzi o uzdrowienia). Aby pozycję mogli badać teolodzy, zgodnie z art. 26 § 2, pkt 3 regulaminu, wymagano przynajmniej 3 z 5 opinii pozytywnych. Art. 26 § 2, pkt 4 regulaminu dawał możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy przez nowy skład konsulty, jeśli postulador wraz ze swoimi biegłymi podnosiłby

⁸ Sacra Congregatio pro Causis Sanctorum, *Regolamento della Sacra Congregazione per le Cause dei Santi*, Libreria Editrice Vaticana, Roma 1983.

argumenty przeciwko zasadności wydania przez biegłych z urzędu opinii negatywnych lub zawieszających. Regulamin nie określał m.in. czasu pełnienia urzędu przez lekarzy, ich kwalifikacji oraz obowiązków [Misztal 1997, 327-30].

W drugim regulaminie wydanym w 2000 r.⁹, w art. 7, 3° Kongregacja dotychczasową Konsultę Medyczną nazywa Konsultą Biegłych (*Consulta Dei Periti*). Tworzy ją zespół lekarzy, powoływanych na okres pięcioletni w celu badania zjawisk przedstawianych jako cudowne. Wpisanie do Zespołu lekarzy, nominacja przewodniczącego (prezydenta) i dwóch sekretarzy, jest dokonywana przez kardynała prefekta, po uprzednim otrzymaniu *nihil obstat* Sekretariatu Stanu. Przewodniczący, mianowany na 5 lat, może otrzymać powtórnią nominację na nowe pięciolecie. Sekretarzom natomiast nominację może odnowić prezydent Kolegium, na którego wniosek zostali mianowani (art. 17). Biegli i biegli powoływani *ad casum*, gdy chodzi o zdarzenie cudowne, innej natury niż uzdrowienie (art. 18 i 80 § 3), składają przysięgę, na wierność wypełnienia urzędu (*de munere fideliter adimplendo*) i zachowania tajemnicy (*de secreto servando*) (art. 19 § 2). W poszczególnym przypadku Konsulta Biegłych składa się z przełożonego (prezydenta) i czterech innych ekspertów, którzy badają zjawiska domniemyanych cudów (art. 28). Analizowany regulamin w art. 69 określał ponadto strukturę *positio*.

Aby lepiej zrozumieć zmiany, które wprowadził regulamin z 2016 r. należy przedstawić procedurę dowodzenia cudu w fazie rzymskiej sprawy przed ogłoszeniem wspomnianego regulaminu. Po złamaniu pieczęci akt (DPM, art. 13, 1), formalnym sprawdzeniu ich pod kierunkiem podsekretarza Kongregacji i otrzymaniu dekretu ważności akt procesowych na kongresie zwyczajnym (art. 56-58) [Di Ruberto 2006, 132-33], podsekretarz we współpracy z rzymskim postulatorem sprawy przygotowuje *dossier* zwane *summarium*. Zawiera ono: „spis treści, pytania rzecznika sprawiedliwości, ponumerowane zeznania wszystkich świadków, zeznania i relacje biegłych *ab inspectione*, dokumenty procesowe (w tym medyczne: karty kliniczne, orzeczenia lekarskie, badania lekarskie, ułożone w porządku chronologicznym; pisemne relacje: medyczne, osób kwalifikowanych, tj. pielęgniarek i innych)” oraz dokumenty pozaprocesowe [Di Ruberto 2006, 133]. Jeśli zdarzyłoby się, że postulator chce przedstawić nowe dokumenty w spra-

⁹ Congregazione delle Cause dei Santi, *Regolamento della Sacra Congregazione per le Cause dei Santi*, Libreria Editrice Vaticana, Città del Vaticano 2000; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, *Postępowanie kanonizacyjne*, s. 288-314.

wie, także i one powinny być zbadane zgodnie z powyższymi kryteriami odnoszącymi się do ważności akt i dopiero po tym mogą być włączone do *positio* (art. 59).

Następnie *summarius* zostaje przekazane 2 biegłym *ex officio* ze spisu Kongregacji (art. 80 § 1) lub w przypadku szczególnym – biegłym *ad casum* (art. 18) wybieranym spośród wybitnych uczonych (art. 80 § 2). W odniesieniu do zdarzenia cudownego, innej natury niż uzdrowienie, są mianowani *ad casum* eksperci w danej materii (art. 80 § 3 w zw. z art. 18). Lekarze pracując oddzielnie muszą zredagować z precyzją medyczno-prawną swój osąd o ewentualnej niewytłumaczalności zjawiska. Możliwe są trzy sytuacje: 1) jeśli **obie opinie są pozytywne**, sprawa jest badana przez Konsultę biegłych; 2) jeśli **jedna z opinii jest pozytywna a druga negatywna** istnieją dwie możliwości postępowania, tj. przypadek można poddać ocenie Konsulcie biegłych (por. art. 28 i 81 § 1) lub, jeśli działający w sprawie chcą mieć większą pewność naukową, proszą poprzez podsekretarza Kongregacji o powołanie trzeciego biegłego *ex officio*. Jeśli 2 opinie są pozytywne podsekretarz zwołuje Konsultę biegłych (art. 81 § 1); 3) jeżeli natomiast obie opinie biegłych *ex officio* **są negatywne** lub **suspensywne**, postulacja może prosić o mianowanie trzeciego biegłego; **jeśli osąd tego ostatniego byłby pozytywny**, przypadek podlega osądowi Konsulty (art. 81 § 2 i 82 § 1). Do ważności posiedzenia wymaga się obecności pięciu biegłych, którzy mają prawo głosu (art. 28 § 2). Jest obecny sekretarz Konsulty – bez prawa głosu, który redaguje protokół z dyskusji i podpisuje wraz z prezydentem, oraz relację (art. 84 § 1 i 9 § 3). W tym regulaminie nie określono liczby głosów wymaganych do ważności głosowania [Misztal 2003, 492-96; Criscuolo i Sarno 2012, 362-70].

2. KONSULTA MEDYCZNA WEDŁUG REGULAMINU Z 23 WRZEŚNIA 2016 ROKU

W najnowszym regulaminie Konsulta Biegłych została nazwana Konsultą Medyczną i składa się z biegłych lekarzy, którzy odznaczając się „potwierdzoną kompetencją i sprawdzoną moralnością” (art. 3) zostali wpisani do Wykazu Biegłych Lekarzy (art. 1 i 3). Ich zadaniem jest badanie uzdrowień, które przedstawia się jako cudowne w procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych (art. 1). W szczególności Lekarze, należący do Wykazu, zobowiązani są do: a) sporządzania opinii medyczno-sądowej;

b) uczestniczenia w pracach Konsulty Medycznej; c) udzielania odpowiedzi na rodzące się wątpliwości i wyjaśniania ewentualnych wątpliwości natury techniczno-naukowej, powstających w trakcie prowadzenia procesu (art. 5). W razie konieczności Kongregacja może powołać *ad casum* na biegłych – lekarzy, spoza Wykazu Biegłych Lekarzy (art. 1 § 2). W odniesieniu do innych przypadków niebędących uzdrowieniami Kongregacja powołuje kompetentnych biegłych technicznych. Konsulta Techniczna pracuje analogicznie jak Konsulta Medyczna (art. 2).

Tak jak poprzednio, lekarze są mianowani na 5 lat i mają obowiązek złożenia przysięgi *de munere bene adimplendo et secreto servando* (art. 3 § 2 i 3). Przewodniczącego Konsulty Medycznej – na okres 5 lat z możliwością tylko jednorazowego ponowienia nominacji mianuje – Prefekt Kongregacji, po wcześniejszej konsultacji z członkami z Wykazu Biegłych Lekarzy. Przewodniczący Konsulty, z prawem głosu, kieruje jej pracami i na wniosek Kongregacji sporządza pisemne opinie (art. 4 § 1-3).

Z wykazu biegłych lekarzy pochodzi Sekretarz Konsulty Medycznej. Jest mianowany przez Prefekta Kongregacji na okres 5 lat z możliwością ponowienia w przypadku wygaśnięcia. Sporządza protokół oraz sprawozdanie z posiedzenia konsulty, w którym uczestniczy bez prawa głosu. Przełożeni Kongregacji w przypadku konieczności mogą mianować Sekretarza *ad casum* posiedzenia Konsulty Medycznej (art. 4 § 4-6).

Postulatorzy nadal mogą przypadki przedstawione jako cudowne konsultować z biegłymi z konsulty również w dochodzeniu diecezjalnym, z tym zastrzeżeniem, że nie mogą być oni później w fazie rzymskiej wybrani na biegłych (Regulamin z 2000, art. 82 § 2). Nie jest nowością zakaz wyrażony w art. 6 (Regulamin z 1976, art. 4) dotyczący podtrzymywania jakichkolwiek kontaktów pomiędzy biegłymi lekarzami a powodem i postulatorem sprawy. Podobnie jak to było dotychczas biegli, w przypadku powstania jakichkolwiek wątpliwości lub braków w dokumentacji są zobowiązani zwracać się bezpośrednio do podsekretarza Kongregacji (art. 6 § 2).

Kolejną ważną zmianą jest to, że w posiedzeniu Konsulty, bez prawa głosu mogą uczestniczyć biegli przedstawieni przez postulację, po uzyskaniu zgodny kongresu zwyczajnego (art. 11 § 3). Wyznaczeni biegli z Wykazu, oprócz przysięgi z art. 3, na początku posiedzenia konsulty przysięgają, że „będą postępowali w sprawie zgodnie z wymogami wiedzy i sumienia z zachowaniem urzędowego sekretu odnośnie do przebiegu danego posiedzenia oraz treści opinii przedstawionych tak przez poszczególnych członków, jak i końcowej wyrażonej przez całą Konsultę (art. 12)”.

Podobieństwo w odniesieniu do poprzedniego regulaminu (Regulamin z 1976, art. 6) uwidacznia się w fazie merytorycznego badania domniemanego cudu. Do badania *summarius* sekretarz Kongregacji, na wniosek podsekretarza, mianuje dwóch biegłych *ex officio* (specjalistów w zakresie rozpatrywanego przypadku), pochodzących zazwyczaj spośród członków *Wykazu* (art. 8 § 2). Jeśli przynajmniej jeden spośród dwóch biegłych *ex officio* wydałby pozytywną opinię sprawa może zostać rozpatrzona przez Konsultę Medyczną. W przypadku dwóch negatywnych opinii podsekretarz powiadamia postulatora, aby ten mógł poprosić o wydanie opinii przez trzeciego biegłego *ex officio*. Jeśli i ten wydałby negatywną opinię, wówczas wstrzymuje się dalszy bieg sprawy *ad ulteriora* (art. 9).

W odniesieniu do regulaminu Kongregacji z 1983 i 2000 r. powiększono skład Konsulty powracając do praktyki z 1976 r. (Regulamin z 1976, art. 7). W każdym przypadku składa się ona z siedmiu członków, łącznie z przewodniczącym i dwoma biegłymi z urzędu (Regulamin z 2016, art. 10). Wyższe wymogi dotyczą także głosowań: „Czynności podjęte przez Konsultę Medyczną uważa się za ważne podjęte, jeśli uczestniczyło w nich przynajmniej sześciu spośród siedmiu biegłych”. W odniesieniu zaś do głosowania w konkretnej sprawie, można kontynuować proces *ad ulteriora*, jeśli wnioski Konsulty Medycznej są pozytywne i za nimi opowie się kwalifikowana większość 5/7 biegłych lub 4/6 uczestniczących w danym posiedzeniu (art. 15). Jeśli wnioski Konsulty miałyby charakter wstrzymujący, wówczas postulacja może przedstawić dodatkowe wyjaśnienia, które są przedstawiane kongresowi zwyczajnemu (art. 16 § 1-2). Jeśli ten zdecyduje o przekazaniu sprawy konsulcie do ponownego rozpatrzenia, wówczas sprawa podlega rozpatrzeniu przez tych samych biegłych lekarzy, uczestniczących w podjęciu poprzedniej decyzji (art. 16 § 3). Jeśli wnioski posiedzenia konsulty byłyby negatywne, wówczas postulacja może przedstawić w sprawie nowe argumenty. Podsekretarz, po przeprowadzeniu konsultacji z dwoma nowymi biegłymi lekarzami powołanymi z urzędu, przedstawia kongresowi zwyczajnemu prośbę postulacji. Jeśli decyzja kongresu jest pozytywna, przypadek rozpoznaje nowy siedmioosobowy skład konsulty (art. 17). Sprawa, która trzykrotnie podlegałaby badaniu przez konsultę, z wnioskiem wstrzymującym się lub też negatywnym, nie może zostać ponownie przedstawiona do rozpatrzenia (art. 18).

ZAKOŃCZENIE

Już papież Pius XII ustanawiając Komisję Lekarzy oraz Radę Medyczną dał większą pewność teologom, którzy – nie wchodząc na teren nauk medycznych – musieli orzekać o fakcie cudownym. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych, publikując 23 września 2016 r. Regulamin Konsulty Medycznej (Konsulty Technicznej), mając na uwadze reformę prawa kanonizacyjnego przeprowadzoną przez Jana Pawła II w 1983 r. oraz bardzo bogate doświadczenie w prowadzeniu spraw dotyczących domniemyanych cudów, postanowiła podwyższyć poziom naukowych dyskusji. Zwiększono liczbę biegłych lekarzy badających przedstawiany przypadek z 5 do 7, wyższe wymogi dotyczą czynności podejmowanych przez Konsultę Medyczną, a do tego by kontynuować proces *ad ulteriora* wymagana jest kwalifikowana większość. W posiedzeniu konsulty pod pewnymi warunkami mogą uczestniczyć biegli postulacji. Niewątpliwie te zmiany dają wyższą pewność moralną i są niezwykle cenne dla dowodzenia celu, o jaki chodzi.

BIBLIOGRAFIA

Źródła prawa

- Benedictus PP. XVI, Ad Sessionem Plenariam Congregationis de Causis Sanctorum. Al Venerato Fratello il Signor Cardinale José Saraiva Martins Prefetto della Congregazione delle Cause dei Santi (24.04.2006), AAS 98 (2006), s. 397-401; tekst polski w: „L'Osservatore Romano” (wydanie polskie) 27 (2006), nr 9-10 (286), s. 6-9.
- Codex Iuris Canonici auctoritate Ioannis Pauli PP. II promulgatus (25.01.1983), AAS 75 (1983), pars II, s. 1-317; tekst polski w: Kodeks Prawa Kanonicznego, przekład polski zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu, Pallottinum, Poznań 1984.
- Congregatio de Causis Sanctorum, Regulae Consultationis ad medicos Congregationis de causis Sanctorum (24.08.2016), AAS 108 (2016), s. 1004-1009; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, Postępowanie kanonizacyjne w diecezji lub eparchii, Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, s. 321-28.
- Congregazione delle Cause dei Santi, Regolamento della Sacra Congregazione per le Cause dei Santi, Libreria Editrice Vaticana, Città del Vaticano 2000; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, Postępowanie kanonizacyjne w diecezji lub eparchii, Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, s. 288-314.
- Ioannis Paulus II, Constitutio apostolica Divinus perfectionis Magister. Modus procedendi in Causarum canonizationis instructione recognoscitur et Sacrae Congregationis pro Causis Sanctorum nova datur ordinatio (25.01.1983), AAS 75 (1983), s. 349-55; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, Postępowanie

- kanonizacyjne w diecezji lub eparchii, Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, s. 249-58.
- Regolamento per il Collegio dei Medici periti istituito presso la S. Congregazione per le Cause dei Santi (8.05.1976), w: Congregazione delle Cause dei Santi. Sussidi per lo studio delle Cause dei Santi, vol. 9: Leggi della Chiesa su beatificazione e canonizzazione dall'anno 993 all'anno 2000. Collezione, ed. L. Porsi, Nova Res, Roma 2006, s. 428-31.
- Sacra Congregatio pro Causis Sanctorum, Normae servandae in inquisitionibus ab Episcopis faciendis in Causis Sanctorum (7.02.1983), AAS 75 (1983), s. 396-403; tekst polski w: H. Misztal, L. Fiejdasz-Buczek, Postępowanie kanonizacyjne w diecezji lub eparchii, Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, s. 259-69.
- Sacra Congregatio pro Causis Sanctorum, Regolamento della Sacra Congregazione per le Cause dei Santi, Libreria Editrice Vaticana, Roma 1983.
- Secretaria Status, Regolamento Generale della Curia Romana (30.04.1999), AAS 91 (1999), s. 629-99.

Literatura

- Scaramuzzi, Iacopo. 2016. "Procedure più rigorose per l'esame medico dei miracoli." <http://www.lastampa.it/2016/09/23/vaticaninsider/ita/vaticano/procedure-pi-rigorese-per-lesame-medico-dei-miracoli-t4p6IicgXZd2OoaotewlDJ/pagina.html> [dostęp: 1.09.2017].
- Criscuolo, Vincenzo, Daniel Ols, and Robert Sarno, eds. 2012. *Congregazione delle Cause dei Santi. Le cause dei Santi: sussidio per lo «Studium»*. 2nd ed. Libreria Editrice Vaticana: Città del Vaticano.
- Di Ruberto, Michele. 2006. „Normy procesowe w dowodzeniu cudów. Historia i współczesność.” W *Cuda w sprawach kanonizacyjnych*, red. Wiesław Bar, 177-48. Lublin: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu.
- Misztal, Henryk. 1997. *Prawo kanonizacyjne według ustawodawstwa Jana Pawła II*. Lublin-Sandomierz: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu.
- Misztal, Henryk. 2000. „Źródła powszechnego prawa kanonizacyjnego w Kościele Zachodnim.” *Prawo – Administracja – Kościół* 1:35-56.
- Misztal, Henryk. 2003. *Prawo kanonizacyjne. Instytucje prawa materialnego, zarys historii, procedura*. Lublin: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu.
- Misztal, Henryk, i Lidia Fiejdasz-Buczek. 2017. *Postępowanie kanonizacyjne w diecezji lub eparchii*. Lublin: Wydawnictwo KUL.

Nowy regulamin Konsulty Medycznej z 23 września 2016 roku

Streszczenie

Konsulta Medyczna (Techniczna) jest organem kolegialnym Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Składa się z biegłych lekarzy (lub innych specjalistów), którym ze względu na niekwestionowane kompetencje i sprawdzoną moralność, Kongregacja powierza badanie uzdrowień (lub innych zjawisk) przedstawianych jako cudowne w pro-

cesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych. Celem artykułu jest ukazanie zmian i ich skutków, które w funkcjonowaniu Konsulty Medycznej wprowadził jej regulamin ogłoszony 23 września 2016 r.

Słowa kluczowe: Konsulta Medyczna; Konsulta Techniczna; Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych; cud; proces kanonizacyjny

New Regulations of the Medical Board from September 23, 2016

S u m m a r y

Medical Board (Technical) of the Congregation for the Causes of the Saints is the collective body. It is composed of experts medical (or other experts), due to their unquestionable competence and proven morality, Congregation for the Causes of the Saints entrusts the study of healings (or different phenomenons), presented as a miraculous in causes of the canonization and beatifications. The aim of this paper is presentation of changes and their consequences, which were introduced by Regulations of the Medical Board promulgated on September 23, 2016, in its functioning.

Key words: Medical Board; Technical Experts; Congregation for the Causes of the Saints; miracle; canonization process

Information about Author: LIDIA FIEJDASZ-BUCZEK, PH.D. – associate professor, Department of Canonization Law and Sacramental Law, Institute of Canon Law, Faculty of Law, Canon Law and Administration at the John Paul II Catholic University of Lublin; al. Raławickie 14, 20-950 Lublin, Poland; e-mail: lfiejda@kul.lublin.pl